

Ycare
Youth Counselling Against Radicalisation Europe

Aktivita: Príbeh o Mayse

Pracovný list: Prípadová štúdia o Mayse: Príbeh radikalizácie

"To, čo som si myslela, neboli moje myšlienky. To, kým som bola, som nebola ja."

Teenagerka Maysa bola milovníčkou hudby a v škole ju volali slniečko. Ale stretnutie na sociálnych médiách ju za rok zmenilo. Maysa bola ako veľa iných teenagerov v jej okolí. Jej prarodičia sa prisťahovali z Maroka takmer pred 50 rokmi a jej rodičia boli úspešní v budovaní kariéry a domova pre svoje deti. Jej rodičia boli moslimovia, ale nie striktní moslimovia. Mala dobré známky v škole a veľa priateľov.

"Moja učiteľka ma volala slniečko," hovorí Maysa. Pred rokom ale slniečko začalo vyhasínať. Najskôr nosila džínsy, voľné šaty a šatku, ktoré nosia niektoré zbožné alebo tradičné moslimské ženy. Skončilo tancovanie, spev, obľúbené party a cigarety. Maysa nikdy nepila alkohol, ale stretávala sa s kamarátmi, ktorí pili. To tiež skončilo.

Až teraz sa vyrovnáva s tým, čo sa stalo. "Pozerám sa späť a je to ako čierna diera," hovorí.

Prvý krok priniesli sociálne médiá. Maysa zo začiatku nosila jilbab (odev, ktorý ukrýva celé telo), aby "zamaskovala to, že pribrala," hovorí. Ale keď zverejnila fotku v svojich nových šatách na sociálnych médiách, kontaktovala ju iná žena, tiež teenagerka. Hovorila o jej "novom vzhľade" a odobrila jej túto voľbu. Predstavila ju skupine mladých žien z podobného zázemia.

Maysa sa stretávala so svojou novou kamarátkou a skupinou stále častejšie. Stretávali sa v lacných burgerových baroch alebo v kaviarňach, ale nikdy u nikoho doma, v mešite alebo v náboženskom centre. Najskôr

changing lives, opening minds

Číslo projektu: 2015-1-NL01-KA202-008861

Ycare
Youth Counselling Against Radicalisation Europe

sa rozprávali o Islame. Potom o politike a celosvetovom prenasledovaní moslimov. Nakoniec o ISISe a o živote v novom "Kalifáte" a o tom, aký tam je dobrý život. Jedna zo žien tvrdila, že je v kontakte s militantmi v Sýrii, dokonca sa chválila viacnásobnými výletmi za svojim manželom, ktorý tam bojoval. "Povedali mi, že v Islamskom štáte nedochádza k žiadnym zločinom a žiadnej diskriminácii. Hovorili o vzťahoch medzi mužmi a ženami a povedali, že si tam nájdem dobrého manžela, aj keby som bola jednou z niekoľkých jeho manželiek. Hovorili o boji s neveriacimi, ale nikdy nespomenuli žiadne násilie alebo popravy ani niečo podobné," hovorí Maysa.

V nasledujúcich týždňoch dostala Maysa od nových kamarátov lacný mobilný telefón s predplatenou SIM kartou a povedali jej, aby ho držala v tajnosti. Kontaktovali ju práve na tomto telefóne, obvykle prostredníctvom textovej správy, aby jej oznámili, kde a kedy sa bude konať ďalšie stretnutie skupiny. "Teraz vidím, že som o nich v skutočnosti nič nevedela. Len ich krstné mená. Ale neprišlo mi to zvláštne," hovorí Maysa.

Niektoré ženy, ktoré sa dostali do extrémizmu, pochádzajú z narušeného prostredia a žijú životy na okraji spoločnosti. Napriek tomu veľa ženských regrútiok, ako je Maysa, pochádza zo stabilných domovov, aj keď niekedy majú napäté vzťahy s rodičmi. "Rodiny to jednoducho nevidia. Mnohí sú skutočne šťastní, že ich deti sa upokojili a prestali piť a dostávať sa do problémov," hovorí pedagóg pracujúci s mladými ľuďmi.

Počas niekoľkých týždňov od stretnutia so svojimi novými priateľmi začala trpieť Maysina školská dochádzka. Počas niekoľkých mesiacov začala mať problémy s absenciou. Začala nosiť aj rukavičky a zahaľovať celú tvár. Potom sa objavila správa, že mladý muž, ku ktorému mala Maysa kedysi blízko, zomrel v Sýrii. Dva roky predtým cestoval do Sýrie so skupinou ďalších mladých mužov z klubu bojových umení. Maysini noví kamaráti zneužili túto zlú správu. "Musíš splniť svoju povinnosť. Musíš ísť do Sýrie," povedali Mayse.

Číslo projektu: 2015-1-NL01-KA202-008861

Ycare
Youth Counselling Against Radicalisation Europe

Maysa sa stretávala so "sestrami" čoraz viac. Tlak sa zintenzívnil. Nediskutovali o iných militantných skupinách, o širších politických otázkach v Európe alebo o moslimskom svete, ani sa neučili o známých extrémistických učencoch. Všetko bolo zamerané výlučne na ISIS. Nediskutovali ani o základných textoch Islamu.

"Všetko, o čom sme hovorili, alebo literatúra, ktorú mi ukázali, bola priamo z [ISIS], alebo aspoň tak mi to hovorili," hovorí Maysa. "Dostala som sa až k bodu, kedy jediné, čo som chcela urobiť, bolo ísť do Sýrie. Verila som tomu, čo som počula. Keď som potom videla videá z popráv, plakala som." Aj toto je typické pre súčasnú vlnu extrémistických náborov, hovoria experti. "Je to mimo politiky alebo náboženstva. Ide o určité osoby, ktoré sa stretávajú a teší ich, že sú súčasťou niečoho väčšieho. Je to mládežnícka subkultúra ... a skupiny peerov zohrávajú veľkú úlohu," hovorí expert na islamistickú militantnosť.

Kríza nastala skoro na jar. Maysi povedali, že skupina odíde do niekoľkých dní. Mohla cestovať aj bez dokladov, pretože "prekračovanie hraníc nebolo problémom". No niečo ju zdržalo. Maysa sa spýtala svojej mamy, kde je jej pas. Rodičia tušili, že sa niečo deje, a tak Maysin pas skryli. Maysa bola nešťastná a požiadala vodcu skupiny o čas. Povedali jej, že nemajú čas. A potom prišli hrozby: keď s nami nepôjdeš, nájdeme si teba, tvoju rodinu aj kamarátov a bude to mať veľmi zlé následky. Už uplynulo 7 mesiacov, odkedy Maysa rozbila "tajný" telefón, ktorý jej dali. Odvtedy už nepočula o svojich bývalých kamarátoch a ani o nich nechce nič vedieť. Svoje hrozby nezrealizovali, ale Maysa na ne nezabudla.

Maysa teraz opäť nosí džínsy, tričká a svetre ako predtým. Naspäť sú nalakované nechty aj cigarety. Na hlave nosí farebnú šatku. Opäť chodí do školy, ale je nepokojná. Na mobile má totiž fotky veľmi odlišnej ženy, ktorou bola: je na nich úplne zahalená a prstami ukazuje V ako znak víťazstva. "Bola som úplne radikalizovaná. To, čo som si myslela, neboli moje myšlienky. To, kým som bola, som nebola ja."